

Η φυσιογνωμία της ΕΡΑΣ (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Φλεβάρη του 2013 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Επιτροπής για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση \(ΕΡΑΣ\)](#).

Περιεχόμενο

21 Φεβ 2013

Η φυσιογνωμία της ΕΡΑΣ

Η ΕΡΑΣ δημιουργήθηκε από στελέχη ομάδων της ριζοσπαστικής Αριστεράς και του κινήματος που θέλησαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους για να δημιουργήσουν μια συλλογικότητα που να διαθέτει την κρίσιμη μάζα για να μπορεί να παρέμβει με αποτελεσματικότητα στην κυπριακή πολιτική σκηνή. Τα μέλη της ΕΡΑΣ συμμετέχουν σε αυτή με την προσωπική τους ιδιότητα.

Η δημιουργία της ΕΡΑΣ

Η παγκόσμια οικονομική κρίση, η επέλαση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού, το αδιέξοδο στο Κυπριακό και η άνοδος του εθνικισμού, ρατσισμού και φασισμού, κάνουν αναγκαία την κινητοποίηση όλων όσων μπορούν να προσφέρουν στην υπεράσπιση των εργαζομένων και της δημοκρατίας. Οι άνθρωποι που συμμετέχουμε, αποφασίσαμε αυτόβουλα ότι θα λειτουργούμε με ομοφωνία μέσα σε ένα κλίμα διαλόγου και συντροφικότητας ή όπου είναι αναγκαίο με ενισχυμένη πλειοψηφία και πάνω στη βάση ενός μίνιμουμ κοινού παρονομαστή. Όποιο μέλος της ΕΡΑΣ το επιθυμεί, μπορεί να λειτουργεί και αυτόνομα όπου το θεωρεί αναγκαίο, δεσμευόμενο, βέβαια, από τα κείμενα αναφοράς της ΕΡΑΣ. Η ελπίδα μας ήταν και είναι ότι στο μέτρο που η Επιτροπή αναπτύσσεται και λειτουργεί με αποτελεσματικότητα, οι ξεχωριστές δράσεις θα καθίστανται αχρείαστες, καθώς η πολιτική τού ελάχιστου κοινού παρονομαστή θα προσφέρει περισσότερα αποτελέσματα. Ο συγκεκριμένος τρόπος οικοδόμησης της ΕΡΑΣ αποτελεί συνειδητή επιλογή, η οποία λαμβάνει υπόψη το μικρό μέγεθος της χώρας μας το οποίο από μόνο του επιβάλλει πιο πλατιές και μετωπικές συνεργασίες. Αποτελεί επίσης μια προσπάθεια αντιμετώπισης της παράδοσης των διασπάσεων που κατατρέχουν τη ριζοσπαστική Αριστερά, τόσο στην Κύπρο, όσο και διεθνώς.

Τα μέλη της ΕΡΑΣ αποτελούν την κυρίαρχη δύναμή της. Συμμετέχουν σε ένα αποκεντρωμένο μοντέλο εσωτερικής λειτουργίας και συμβάλλουν δημιουργικά σ' ένα πλαίσιο σύνθεσης και διαλόγου.

Η πολιτική βάση της ΕΡΑΣ διαμορφώνεται εξελικτικά ανάλογα με τις πολιτικές ανάγκες και ανάλογα με τις δυνατότητες της Επιτροπής. Τα νέα μέλη προσχωρούν στην ΕΡΑΣ έχοντας δεχτεί τις ιδέες και τους στόχους της όπως αναλύονται στα κείμενα αναφοράς και έχοντας τη βούληση να αγωνιστούν για την πραγμάτωσή τους. Τα νέα μέλη συνεργάζονται με τα παλαιότερα για τη συνδιαμόρφωση της πολιτικής μας τακτικής και στρατηγικής. Φιλοδοξία μας είναι η δημιουργία ενός πολιτικού φορέα που να μπορεί να υποδέχεται και να συνδέεται με τον κόσμο που θέλει να παλέψει οργανωμένα

συνεισφέροντας θετικά στη διαμόρφωση τέτοιων κινήσεων και μετώπων, στα οποία να χωρούν, αν είναι δυνατό, όλες οι δυνάμεις που αμφισβητούν από αριστερά την επάρκεια των πολιτικών που προωθούν τα υπάρχοντα κόμματα της Αριστεράς. Με την ενίσχυση της Επιτροπής με ανθρώπους από όλη την Κύπρο, με την αντιπροσωπευτικότερη παρουσία των φύλων, των ηλικιών, των ειδικοτήτων κλπ, αναμένεται καλύτερη λειτουργία των ήδη υφιστάμενων θεματικών ομάδων εργασίας και λειτουργία άλλων, έτσι ώστε να γίνει δυνατή μια πιο συνεπής και σφαιρική παραγωγή θέσεων και προβολή τους στην κοινωνία. Όλα αυτά θα στηρίξουν μια κινηματική δράση ανάλογη των αναγκών της κοινωνίας.

Η ΕΡΑΣ στον πολιτικό χάρτη

Ήδη, από την ίδρυσή της η ΕΡΑΣ, τονίζει με έμφαση το εύρος της διεθνούς κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος και την ανάγκη αντίστασης του εργατικού κινήματος. Σημειώνεται ότι, στην Κύπρο τα κόμματα της Δεξιάς συνεπικουρούμενα και από την ΕΔΕΚ, υιοθέτησαν πλήρως τις θέσεις για λιτότητα του νεοφιλελευθερισμού και άσκησαν ασφυκτικές πιέσεις στην κυβέρνηση Χριστόφια να εφαρμόσει το συντομότερο τις πολιτικές αυτές. Δυστυχώς, η κυβέρνηση Χριστόφια έχοντας επιλέξει να μην έρθει σε ευθεία αντιπαράθεση με το κεφάλαιο, δεν έθεσε ως καθήκον της την ανατροπή των συσχετισμών ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, προς όφελος των εργαζόμενων. Αντίθετα, επιχείρησε μια μετριοπαθή, σοσιαλδημοκρατικού τύπου διαχείριση, η οποία μπροστά στη δίνη των εξελίξεων φάνηκε ανεπαρκής και κατέστησε την κυβέρνηση ουραγό των εξελίξεων.

Με ανάλογο τρόπο, η κυβέρνηση και το ΑΚΕΛ, απομονώθηκαν και σε ότι αφορά την πολιτική επίλυσης του κυπριακού. Το ΑΚΕΛ ανήλθε στην εξουσία στηριζόμενο από το ΔΗΚΟ και άλλες δυνάμεις της Δεξιάς μέσα στα πλαίσια της πολιτικής του, της ενότητας δηλαδή των «πατριωτικών δημοκρατικών δυνάμεων», με προβαλλόμενο στόχο τη λύση του κυπριακού και με ελάχιστα ψήγματα κοινωνικής πολιτικής. Η άνοδος του ρατσισμού, εθνικισμού και της φασιστικής ακροδεξιάς κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης Χριστόφια όπως αναδείχθηκαν ιδιαίτερα μετά την έκρηξη στο Μαρί, είναι ανάμεσα στα βασικά ζητήματα της περιόδου τα οποία πρέπει να τύχουν της κατάλληλης αντιμετώπισης από την Αριστερά, το εργατικό κίνημα, αλλά και την κοινωνία ευρύτερα. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες θεωρήθηκε από την ΕΡΑΣ ότι ο διάλογος και η συσπείρωση τής πέραν του ΑΚΕΛ Αριστεράς, είναι επιβεβλημένη.

Στο δεύτερο κείμενο αναφοράς που κυκλοφόρησε και ως φυλλάδιο, δίνοντας συνοπτικά το στίγμα της ΕΡΑΣ, αναφέρεται ως λογική της συγκρότησής μας η συμβολή μας στον αγώνα για να αντιμετωπιστεί η εν εξελίξει επίθεση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού, για βελτίωση της ποιότητας ζωής της πλειοψηφίας, δημιουργίας συνθηκών ανθρώπινης αξιοπρέπειας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Σε μια εποχή που οι διεθνείς δυνάμεις του κεφαλαίου και της αγοράς λεηλατούν τους φυσικούς πόρους, καταστρέφοντας τις προϋποθέσεις επιβίωσης εκατομμυρίων ανθρώπων και του ίδιου τον πλανήτη, που οι συντηρητικές δυνάμεις και οι επιχειρηματικοί όμιλοι υπόσχονται επενδύσεις και ανάπτυξη πάνω στα ερείπια της κοινωνίας και της φύσης, που η μόλυνση του νερού, του αέρα, του εδάφους, παίρνει τρομαχτικές διαστάσεις, ως στόχος και όραμα της ΕΡΑΣ είναι η ανατροπή του καπιταλισμού και ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός της κοινωνίας.

Το τρίτο κείμενο αναφοράς που υιοθετήθηκε τον Αύγουστο του 2012 είναι μέχρι στιγμής και το εκτενέστερο και κυκλοφόρησε με τον τίτλο “Σχέδιο Κοινωνικής Αντίστασης”. Οι Προγραμματικές θέσεις της ΕΡΑΣ σε διάφορους τομείς, διατυπώνονται εδώ με συγκεκριμένο τρόπο, έχοντας όμως επίγνωση τού ότι υπάρχουν πολλά ζητήματα που χρειάζονται να μελετηθούν και να αντιμετωπισθούν στο μέλλον. Η κάλυψη, ωστόσο, τομέων όπως της οικονομίας, του κυπριακού, της παιδείας, της υγείας, της άμυνας, της μετανάστευσης, του ρατσισμού, της επανεμφάνισης της φασιστικής ακροδεξιάς κ.α., δίνουν με αρκετή σαφήνεια το στίγμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Τονίζουμε εμφαντικά την κεντρικότητα των εργαζομένων και της νεολαίας στη διαδικασία της κοινωνικής αντίστασης. Στο κείμενο αναλύεται η γενική πολιτική της Τρόικας και απορρίπτεται ξεκάθαρα και εξ' υπαρχής η όποια υπογραφή μνημονίου. Αντί αυτού, η ΕΡΑΣ, καταθέτει μια σειρά εναλλακτικών προτάσεων που στοχεύουν στη διόρθωση των πραγματικών προβλημάτων της κυπριακής οικονομίας: τη φορολόγηση του συσσωρευμένου πλούτου, την αύξηση του εταιρικού φόρου, τη μείωση της στρατιωτικής θητείας και των εξοπλισμών, την πάταξη της φοροδιαφυγής, την είσπραξη των ανείσπρακτων φόρων, την εφαρμογή του πόθεν έσχες για όλους, την πραγματική φορολόγηση της εκκλησίας, την αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα με γνώμονα τις κοινωνικές ανάγκες και τη μόνιμη κρατικοποίηση των τραπεζών υπό κοινωνικό έλεγχο. Η στόχευση είναι η δημιουργία προϋποθέσεων για την παραγωγική και οικολογική ανασυγκρότηση της χώρας, με βασικό γνώμονα την εξάλειψη της ανεργίας και την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών. Στην αντίληψη της ΕΡΑΣ, το χρήμα θα πρέπει να θεωρείται δημόσιο αγαθό και εργαλείο για κοινωνική πολιτική και στήριξη ιδιαίτερα της Υγείας και της Παιδείας.

Στο Κυπριακό, η ΕΡΑΣ υποστηρίζει τη δημοκρατική ειρηνική επίλυση του κυπριακού στη βάση της δικαιοδικής ομοσπονδίας. Ειδικότερα, στηρίζει τις συγκλίσεις στο θέμα της εναλλασσόμενης προεδρίας και της διασταυρούμενης ψήφου. Η ΕΡΑΣ θεωρεί ότι το Κυπριακό, όπως αντιμετωπίζεται σήμερα, έχει περιέλθει σε ανυπέρβλητο τέλμα και μια νέα πολιτική στηριγμένη σε ένα αυτόνομο δικαιοδικό κίνημα των δυνάμεων της εργασίας είναι πλέον αναγκαία. Σε αυτή την κατεύθυνση στηρίζουμε τους κοινούς αγώνες των ελληνοκύπριων και των τουρκοκύπριων εργαζομένων και της νεολαίας για μια καλύτερη ζωή για όλους μας. Μια τέτοια πολιτική συνάδει επιπλέον με τις ανάγκες αντίστασης των εργαζομένων ενάντια στις δυνάμεις του κεφαλαίου στην εποχή των μνημονίων.

Συνάδει, επίσης, με τις ανάγκες για αντιμετώπιση τού - απορρέοντος και από τα μνημόνια- κινδύνου εκφασισμού, τόσο των θεσμών, όσο και τμήματος της κοινωνίας. Ο φασισμός και ο ρατσισμός που τον συνοδεύει, αποτελούν απειλή για όλους μας: όχι μόνο για τους μετανάστες εργάτες που αποτελούν τον πρώτο στόχο, αλλά συνολικά για το εργατικό κίνημα, η συντριβή τού οποίου ήταν πάντοτε ένας από τους βασικούς στόχους των φασιστών. Οι Τουρκοκύπριοι επίσης, εξακολουθούν να γίνονται δέκτες της φασιστικής βίας, τόσο πραγματικής, όσο και συμβολικής, μέσα από την αναβίωση και την ενίσχυση της παρωχημένης ακροδεξιάς λογικής που τους αντιμετώπιζε ιστορικά, ως εξ ορισμού ύποπτους, υποδεέστερους και ως εσωτερικούς εχθρούς. Ταυτόχρονα, οι φασιστικές οργανώσεις στρέφονται γενικότερα εναντίον όλων όσων εκφέρουν ένα προοδευτικό ή εναλλακτικό λόγο, αλλά και ενάντια στην έκφραση τής όποιας διαφορετικότητας στο δημόσιο και ιδιωτικό βίο, στοχεύοντας έτσι την κάθε ομάδα που θεωρούν ότι είναι «απειλή» στις σκοταδιστικές εμμονές τους: από τις θρησκευτικές, εθνοτικές και κοινωνικές μειονότητες, μέχρι τα ΛΟΑΔ άτομα (Λεσβίες, Ομοφυλόφιλοι, Αμφισεξουαλικοί και Διαφυλικοί) που συχνά γίνονται δέκτες χλευασμού, κοινωνικού ρατσισμού και αποκλεισμού από ανθρώπινα δικαιώματα και ωφελήματα που θα έπρεπε να απολαμβάνουν ως ισότιμοι πολίτες.

Παρά τη νομική απαγόρευσή τους, οι διακρίσεις και η ανισομισθία στην εργασία, συνεχίζουν να υπάρχουν και να είναι ντε φάκτο ανεκτές από την κοινωνία και την πολιτεία, παρά τις ρητορικές καταδίκες. Ο έμφυλος επαγγελματικός διαχωρισμός, η συγκέντρωση των γυναικών στα πιο χαμηλόμισθα επαγγέλματα, η απουσία γυναικών σε διοικητικές θέσεις και στην πολιτική ζωή, οι παραδοσιακοί ρόλοι στην οικογένεια, με την κυριαρχία του αντρικού αυταρχισμού, όλα αυτά αναπαράγονται σε μεγάλο βαθμό, καθορίζοντας νοοτροπίες, πλαίσια αντίληψης και συμπεριφορές. Η πατριαρχική λογική παραμένει διάχυτη στην κοινωνία, διακρινώντας έτσι την ανισότητα των φύλων, την καταπίεση των γυναικών και τον κοινωνικό συντηρητισμό.

Η ένταση της κρίσης, η περαιτέρω πόλωση των κοινωνικών ανισοτήτων, η συρρίκνωση της ανοχής και της δημοκρατίας, οδηγούν σε μια σειρά από φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού αδύναμων

ομάδων: οι μονογονεϊκές οικογένειες, οι μετανάστες, οι δέκτες δημοσίων βοηθημάτων, οι ανάπηροι και οι συνταξιούχοι, μεταξύ άλλων, υφίστανται επιπλέον πίεση. Με δεδομένες τις συνθήκες που διαμορφώνονται σήμερα, η Αριστερά βρίσκεται σε ένα από τα πιο κρίσιμα σημεία των τελευταίων δεκαετιών.

Η εποχή του μνημονίου

Τις όποιες αντιστάσεις επιχείρησε να προβάλει η κυβέρνηση Χριστόφια στην υπογραφή του μνημονίου, κατέρρευσαν. Η Κύπρος και η συντριπτική πλειοψηφία του λαού εισέρχονται σε μια σκοτεινή περίοδο εκπτώχευσης. Οι εργαζόμενοι ανακαλύπτουν με δέος τις επιπτώσεις του μνημονίου στη ζωή τους: περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, κατάργηση επιδομάτων τέκνων και σπουδών, φόρος ακίνητης ιδιοκτησίας στους πολλούς μικρο-ιδιοκτήτες, αντί στους λίγους μεγαλο-ιδιοκτήτες, φόρος προστιθέμενης αξίας, καταναλωτικοί φόροι και τέλη, δυσκολίες πρόσβασης σε στεγαστικά και σπουδαστικά δάνεια. Οι υποθηκευμένες περιουσίες χάνουν την τιμή τους και τα φουσκωμένα δάνεια μένουν, ενώ τα οικογενειακά έσοδα συρρικνώνονται.

Μαζί με την οικονομία καταρρέουν και τα όποια περιθώρια κυριαρχίας οικοδόμησε το μεταποικιακό κυπριακό κράτος, τα οποία επιβίωσαν των διακοινοτικών συγκρούσεων και της τουρκικής εισβολής και αναδεικνύεται μια νέου τύπου εξάρτηση και έλεγχος από τα μεγάλα οικονομικά κέντρα, ντόπια και ξένα. Παράλληλα, τα περιθώρια της δημοκρατικής ζωής περιορίζονται και εσωτερικά, καθώς το κράτος γίνεται πιο αυταρχικό για να επιβάλει στο λαό τις νέες συνθήκες, ενώ παρατηρείται και μια επάνοδος της φασιστικής δεξιάς. Στη λογική της αποδοχής του μνημονίου έχουν, δυστυχώς, εμπλακεί με διάφορους τρόπους όλες σχεδόν οι πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις, σε μια ακόμη κίνηση εθνικής ομοφωνίας. Γεγονός είναι ότι η κυπριακή κοινωνία μπήκε σε βαθιά κρίση που θα ταλανίσει τις επόμενες γενιές. Το μέλλον έχει ήδη το πρόσωπο της ελληνικής κρίσης. Η περίοδος που διανύουμε δεν είναι μεταβατικού χαρακτήρα, μέχρι δηλαδή να εξοφληθεί το δάνειο, αλλά για μια νέα φάση του καπιταλισμού, στην οποία τα εργατικά κόστη θα συμπιέζονται δραματικά και η κοινωνική συνοχή θα καταστρέφεται. Το ίδιο το μνημόνιο οδηγεί σ' ένα φαύλο κύκλο υφέσεων και δημοσίων ελλειμμάτων και επιτείνει την κρίση.

Οι αποκαλύψεις για τον τρόπο λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, εκτός από την οικονομική τους πτυχή, αποκαλύπτουν την ισχύ των τραπεζιτών μέσα στο αστικό σύστημα εξουσίας και τον τρόπο που καθορίζουν-ρυθμίζουν τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Η απορρόφηση/ενσωμάτωση του κυπριακού κεφαλαίου στο παγκοσμιοποιημένο κεφάλαιο είναι εμφανής και μέσα από τη σύμπτωση των οικονομικών πολιτικών μεταξύ Τρόικας και των ηγεσιών των δεξιών κομμάτων. Ο τρόπος που οι τραπεζίτες και η αστική τάξη οδήγησαν τη χώρα τους στη χρεοκοπία, επιβεβαιώνει για ακόμα μια φορά ότι για αυτούς, το κυνήγι του εύκολου κέρδους με κάθε τρόπο, υπερβαίνει τη δήθεν πατριωτική τους συνείδηση.

Η ΕΡΑΣ μπροστά στη νέα εποχή

Παρά το ότι η ΕΡΑΣ δεν είναι ακόμη ευρέως γνωστή, έχουμε στα χέρια μας χρήσιμα εργαλεία που αφορούν κυρίως στην έγκαιρη αξιολόγηση των γεγονότων, στην κατανόησή τους και στη θέλησή μας να ανατρέψουμε την κατάσταση προς όφελος των ανθρώπων της εργασίας και όσων υπόκεινται την κάθε μορφή καταπίεσης.

Η ΕΡΑΣ είναι γέννημα της εποχής, είναι γέννημα της ανάγκης. Και σαν τέτοια, θα προσπαθήσει να δώσει την αριστερή ριζοσπαστική εκδοχή σε όσα συμβαίνουν γύρω μας. Θα είναι κοντά στην καθημερινότητα του πολίτη, δίνοντας με γλώσσα λιτή απαντήσεις στα προβλήματα και στις ανησυχίες του. Χωρίς γενικόλογες διακηρύξεις, θα στοχεύσει στη διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου εναλλακτικού σχεδίου ανάπτυξης. Η θεωρία και οι ιστορικές παραδόσεις του παγκόσμιου αριστερού

κινήματος, η τακτική και η στρατηγική μας στον αγώνα για επίτευξη των οραμάτων μας, η καθημερινή πολιτική ζύμωση και κινηματική δράση, όλα αυτά θα αποτελέσουν την πυξίδα στο δρόμο μας. Θα καινοτομούμε, προσφέροντας προοπτική και αξιοποιώντας την κάθε στιγμή. Προσβλέπουμε, όχι απλά να διαχειριστούμε τη συγκυρία, αλλά να ανοίγουμε νέους δρόμους που θα οδηγούν στην κοινωνική εξέλιξη.

Η ΕΡΑΣ ανήκει στη μεγάλη πολιτική οικογένεια των κομμάτων, οργανώσεων και κινημάτων της ευρωπαϊκής Αριστεράς. Και σήμερα, όπου σε όλες τις χώρες της Ευρώπης που πλήττονται από την κρίση και οι άνθρωποι αντιστέκονται, η ΕΡΑΣ είναι παρούσα. Επιδίωξή μας, η συμβολή στη ρήξη με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική που κυριαρχεί στην Ε.Ε. και η συμμετοχή στην οικοδόμηση ενός πανευρωπαϊκού κινήματος που θα παλέψει για μια διαφορετική Ευρώπη και ένα διαφορετικό κόσμο. Την Ευρώπη της εργασίας, των κοινωνικών δικαιωμάτων και του ενισχυμένου κράτους προνοίας. Αλλά και της οικολογίας, της ισοτιμίας ανάμεσα στα φύλα, της αλληλεγγύης, ενάντια στο πολιτικό σύστημα της διαφθοράς και της διαπλοκής. Μια Ευρώπη προς όφελος των λαών, που θα προχωρά και θα προοδεύει. Μέρος της να είναι και η επανενωμένη πια Κύπρος.

Εργαζόμαστε προς την κατεύθυνση της δημιουργίας ενός μετώπου αντίστασης ενάντια στα μέτρα λιτότητας, ενάντια στην κοινωνική αποδιοργάνωση, ενάντια στον περιορισμό των δημοκρατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων. Σε αυτή την προσπάθεια καλούμε μαζί μας τον κάθε αριστερό αγωνιστή και αγωνίστρια, τον κάθε μαχητικό συνδικαλιστή και συνδικαλίστρια, τον κάθε ευαίσθητο άνθρωπο που δεν αντέχει την αδικία, τον κάθε νέο και νέα που ονειρεύεται ένα καλύτερο μέλλον σε μια καλύτερη κοινωνία.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, ΕΡΑΣ \(Ομάδα\), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2013, Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:eras:eras_fysiognomia&rev=1594743535

Last update: 2020/07/14 16:18

